

مقاله

شناسایی بیفیدو باکتریوم‌های جدا شده از نمونه‌های مدفوعی در ایران با استفاده از PCR با پرایمرهای اختصاصی در سطح جنس و آنالیز توالی ژنی 16S rRNA

مرتضی خمیری^۱، دکتر سید علی مرتضوی^۲، دکتر حمید بهادر قدوسی^۳، دکتر علی خامسان^۴، دکتر درخشان احمد^۵، و دکتر فخری شهیدی^۳

خلاصه

در این تحقیق برای اولین بار بیش از ۴۰ ایزوله باکتریایی مربوط به بیفیدو باکتریوم از مدفوع تعدادی از شهروندان ایرانی جدا و خالص‌سازی شد. پس از مطالعه خواص فنوتیپی و شناسایی آنها در سطح گونه، ۱۸ ایزوله از آنها به عنوان بیفیدو باکتریوم لانگوم، ۱۰ ایزوله به عنوان بیفیدو باکتریوم بیفیدوم و یک ایزوله به عنوان بیفیدو باکتریوم کتنولاتوم شناسایی شدند. اما با استفاده از آزمایشات فنوتیپیک برای بقیه ایزوله‌ها نظر قاطعی جهت قرارگیری در زیر گونه‌ای مشخص ارائه نشد. بنابراین برای تأیید در سطح جنس و نیز برای شناسایی دقیق گونه‌های باکتریایی جدا شده به یکی از دو روش، استفاده از PCR با پرایمرهای اختصاصی Bif164f و Bif601r یا تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن 16SrRNA مورد بررسی و مطالعه قرار گرفتند. به کارگیری PCR علاوه بر تأیید باکتری‌هایی که قبلًا با استفاده از آزمایشات فنوتیپیک تحت جنس بیفیدو باکتریوم شناسایی شده بودند، مشخص نمود که ۸ ایزوله رد شده با آزمایشات فنوتیپیک نیز متعلق به جنس بیفیدو باکتریوم است. در روش تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن 16S rRNA علی‌رغم قرارگیری ۵ ایزوله در زیر گونه بیفیدو باکتریوم لانگوم اختلاف قابل توجهی در تخمیر کربوهیدرات‌های آنها با این گونه مشاهده می‌شود که ممکن است در

تخمیر

۲ تا ۶ کربوهیدرات با آن اختلاف داشته باشند. علاوه بر این تعدادی از ایزوله‌های تأیید شده

۱- دانشجوی دوره دکتری علوم و صنایع غذایی، دانشگاه فردوسی مشهد و مرbi، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان ۲- استاد گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، ۳- دانشیار گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد ۴- عضو هیأت علمی پژوهشی، مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور، کرج ۵- عضو هیأت علمی انسستیتو ملی علمی و تحقیقات (INRS) کانادا در مونترال دریافت مقاله: ۱383/2/28 دریافت مقاله اصلاح شده: ۱383/8/13 مقاله: ۱383/9/11 پذیرش

به عنوان بیفیدوباکتریوم لانگوم قادر به تخمیر ریبوز نبودند. بنابراین با توجه به نتایج حاصل، سویه‌های جدیدی از بیفیدوباکتریوم لانگوم در این طرح ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: بیفیدوباکتریوم، سویه‌های ایرانی، 16SrRNA، PCR، پرایمرهای Bif164f و Bif601r، شناسایی انجام مطالعات فنوتیپی، بررسی‌های مولکولی و ژنتیکی هم انجام می‌شود. تا کنون محققین روش‌های مولکولی متفاوتی را برای شناسایی باکتری‌ها اتخاذ کرده‌اند از جمله: هیریدیزاسیون (probes) DNA-DNA اختصاصی DNA (13)، تعیین نقشه ژنتیکی بر اساس روش انگشت‌نگاری DNA Finger Printing (DNA) (29)، روش ARDRA (Amplified Ribosomal DNA Restriction Analysis) (21)، PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی در سطح جنس، گونه‌یا نژاد (28)، تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن 16SrRNA (16)، PCR با استفاده از ۲۳SrRNA (27) می‌توان نام برد. نتایج حاصل از دو روش اخیر، استفاده از PCR و نیز تعیین توالی نوکلئوتیدها مانند دیگر روش‌های ژنتیکی کاملاً مطمئن، دقیق، سریع، مقرن به صرفه و قابل اعتماد است. به علاوه در این روش‌ها محدودیت‌های کمتری در اجرا وجود دارد (16).

خلائی که در خصوص انجام پژوهش‌هایی بر روی بیفیدوباکتریوم‌ها در ایران احساس می‌شد موجب شد تا در کام اول با جداسازی و شناسایی این باکتری زمینه برای کارهای بعدی در ایران فراهم گردد. لذا در پژوهش حاضر برای تأیید تعدادی از ایزوله‌های بیفیدوباکتریوم در سطح جنس و شناسایی برخی از آنها در سطح گونه که برای اولین بار از مدفعه تعدادی از شهروندان ایرانی جدا شده بودند (1)، از دو روش PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی و تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن 16SrRNA استفاده شد.

مواد و روش‌ها

جداسازی و شناسایی با استفاده از روش‌های فنوتیپی بیفیدوباکتریوم‌های استفاده شده در این پژوهش قبل از مدفعه تعدادی از شهروندان مشهدی جداسازی و خالص‌سازی شده بود (مقاله مربوط به این پژوهش برای چاپ ارائه شده است). به طور خلاصه برای جداسازی از محیط کشت بیرنز (Beerens) به عنوان یک محیط اختصاصی استفاده شد (4). نمونه‌های مدفعه‌ی پس از رقیق شدن به صورت خطی روی محیط کشت داده شدند.

مقدمه
مجاری روده‌ای انسان جایگاه جمعیتی از میکروب‌های فعال و متنوع است که عموماً تحت عنوان میکروفلور روده خوانده می‌شوند. بیفیدوباکتریوم (Bifidobacterium) یکی از مهم‌ترین میکروارگانیسم‌های این مجموعه پیچیده و متنوع است. بیفیدوباکتریوم باکتری گرم مثبت، چند شکلی، شدیداً بی‌هوایی و بدون اسپور است (9,12,24). حضور این باکتری‌ها در روده اثرات مفیدی را بر سلامتی انسان موجب می‌شوند که از جمله آن می‌توان از اثرات تغذیه‌ای مانند تولید برخی از ویتامین‌های مورد نیاز بدن و افزایش هضم‌پذیری پروتئین‌ها (9,11)، اثرات دارویی مانند جلوگیری از عفونت روده‌ای، جلوگیری از بروز یا کاهش اسهال (2,10)، کاهش اختلالات ناشی رادیوتراپی (11)، درمان احتمالی برخی از ضایعات مغزی ناشی از نارسایی کبد (نوعی هپاتیک) (25)، کاهش میزان کلسترول خون (19)، کاهش ترکیبات سرطانی (20) و اثرات ایمونولوژیک با تقویت سیستم ایمنی بدن (8) و کاهش اثرات عدم تحمل لاکتوز (7) را نام برد.

تلاش‌های بسیاری برای افزایش سلول‌های بیفیدوباکتریوم در مجاری روده صورت گرفته است. یکی از این روش‌ها مصرف دهانی این باکتری‌ها همراه با غذاهای ویژه‌ای تحت عنوان فرآورده‌های پروبایوتیک است. امروزه فرآورده‌های غذایی پروبایوتیک به خصوص از نوع لبنی آن در دنیا رواج فراوانی دارد. مصرف این فرآورده‌ها یکی از بهترین روش‌های حفظ تعادل فلور میکروبی مفید روده و حفظ سلامتی محسوب می‌شود (11,26).

با توجه به اهمیت این باکتری‌ها تلاش‌های زیادی برای شناسایی، ردیابی در روده و استفاده از آنها صورت گرفته است. به دلیل این که روش‌های فنوتیپی برای شناسایی باکتری‌ها اغلب وقت‌گیر، بسیار سخت و پر مشقت است (13,16) و نیز نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپیک مانند تخمیر کربوهیدرات‌ها در برخی موارد مبهم می‌باشد و قادر به تفکیک کامل یا دقیق باکتری‌ها در سطح گونه نیست، امروزه برای شناسایی و یا تأیید نژادهای ناشناخته که از منابع طبیعی جدا می‌شوند علاوه بر

با استفاده از پرایمرهای اختصاصی در سطح جنس، Bif164f (15،23) و Bif601r (5)، قطعه‌ای از ژن 16S RNA ریبوزومی(rRNA) که شاخص جنس PCR بیفیدوباکتریوم می‌باشد در یک دستگاه (مدل Gene Amp، شرکت Applied Biosystem، آمریکا) تکثیر شد. مخلوط واکنش (Reaction mixture) (50 μ l) حاوی 25 pmol پرایمر اختصاصی Bif164f و Bif601r 0/2 mM از هر یک از دی‌اکسی‌ریبونوکلئوتیدهای تری‌فسفات 1 μ M از DNA Taq شده از باکتری‌های مورد آزمایش و 2/5 U از Amersham-Pharmacia Biotech، Baie d'Urfée (Canada)، با غلظت نهایی 1/5 mM، 5 μ M از بافر PCR، با برنامه زیر انجام شد:

(1) دناتوراسیون اولیه در 94°C به مدت 5 دقیقه طی یک سیکل 35 سیکل عبارت از: دناتوراسیون در 94°C به مدت 30 ثانیه، چسییدن رشته‌ها در 60°C به مدت 45 ثانیه و افزایش طول رشته‌ها در 72°C به مدت 1 دقیقه.

(3) افزایش طول نهایی رشته تشکیل شده در 72°C به مدت 5 دقیقه

(4) خنک کردن تا دمای 6°C در PCR علاوه بر DNA استخراج شده از ایزوله‌های باکتریایی مربوط به این پژوهش، از DNA استخراج شده از دو باکتری بیفیدوباکتریوم آدولستیس (ATCC 1730) و لاكتوباسیلوس جانسونی (ATCC332) به ترتیب به عنوان کنترل مثبت و کنترل منفی استفاده شد. از لوله‌ای نیز به عنوان نمونه شاهد (Blank) استفاده شد که حاوی همه اجزاء محلول واکنش به جز DNA بود.

برای آنالیز فرآورده تکثیر شده PCR، 5 μ M از آن روی ژل آگاروز 1/2% در بافر 0.5 TBE (w/v) برده شد. پس از برقراری جریان 100V در الکتروفورز به مدت حدود 1 ساعت، ژل در محلول اتیدیوم برماید (5 μ g/ml) رنگ‌آمیزی شد و سپس با استفاده از نور UV 500bp مشاهده قرار گرفت. از یک مارک DNA (آلمان) نیز به عنوان نشانگری برای تخمین وزن مولکولی قطعه DNA حاصل، استفاده شد.

SrRNA توالی (Sequence) نوکلئوتیدها در ژن (rDNA) 16

پس از اینکوباسیون در دمای 37°C تحت شرایط بی‌هوایی با استفاده از سیستم جار بی‌هوایی و گاز پک (مرک، آلمان) به مدت 5 روز، کلنی‌های رشد یافته‌ای که دارای سلول‌هایی با اشکال شاخه‌دار، یا اشکالی مانند Y و V، برخی نیز با سرهای برجسته و گرم مثبت بودند، انتخاب شدند. پس از آن طی 3-2 بار انتقال بر روی محیط TPY Agar

(تریپتوكیز، پیتون و عصاره مخمر (مرک، آلمان)) حاوی L- سیستئین- HCl (مرک، آلمان) خالص‌سازی شدند(24). برای شناسایی باکتری‌های خالص شده سه دسته از آزمایشات فنوتیپی مربوط به بیفیدوباکتریوم‌ها به شرح زیر انجام شد:

الف- آزمایشات سطح جنس: در این مرحله با توجه به کارهای میتسوکا دوازده آزمایش شامل رشد در شرایط بی‌هوایی، تولید گاز از گلوبکر، تولید کاتالاز، تولید نیترات، تولید ایندول، تجزیه ژلاتین و تولید اسید از رامنوز، سوربوز، گلیسرول، اریتریتول، آدونیتول و دولسیتول انجام شد(18).

ب- تخمیر کربوهیدرات‌ها: در این مرحله هر یک از ایزوله‌هایی تأیید شده با آزمایشات سطح جنس از نظر توانایی تخمیر 25 ترکیب کربوهیدراتی مانند تعدادی از قدهای ساده، پلی‌سکاریدها، پلی‌الکل‌ها و ... آزمایش شد(22،24).

ج- تعیین آنزیم فروکتوز-6- فسفات فسفوکتولاز (F6PPK): مهم‌ترین و قابل اعتمادترین آزمایش فنوتیپی برای شناسایی بیفیدوباکتریوم‌ها بررسی وجود آنزیم فروکتوز-6- فسفات فسفوکتولاز است. این آزمایش بر اساس روش اسکاردوی انجام شد(24).

استخراج DNA

MRS3+ 1 ml از کشت تازه 48 ساعته در محیط مایع (21) با سرعت 10000 دور در دقیقه به مدت 4 دقیقه سانتریفوژ (اپندروف، آلمان) شد. سلول‌های رسوب داده شده با 200 μ l تریس 20 mM و pH=8 شستشو و دوباره سانتریفوژ شدند. پس از شکستن دیواره سلولی با استفاده از آنزیم لایزوزیم و حذف پروتئین به وسیله پروتئیناز K، بر اساس روش فنل، کلروفرم استخراج شد (3) و در 50 μ l آب دی‌یونیزه استریل حل شد.

PCR انجام

به مدت 45 ثانیه استفاده شد (6). پس از تکثیر کامل ژن 16S RNA ریبوزیمی توالی نوکلوتیدهای آنها به وسیله شرکت Shildon در کانادا تعیین گردید. پس از بررسی و مقایسه ژن‌های موجود در بانک

ابتدا PCR با استفاده از پرایمرهای عمومی F1 و R2 (جدول 1) با مخلوط واکنشی مشابه PCR قبلی و با برنامه‌ای تقریباً مشابه انجام شد. در این برنامه پس از دناتوراسیون اولیه، از 35 سیکل تکثیر عبارت از: دناتوراسیون در 94°C به مدت 30 ثانیه، چسبیدن رشته‌ها در 55°C به مدت 30 ثانیه و افزایش طول رشته‌ها در 72°C

جدول 1: مشخصات پرایمرهای استفاده شده در این تحقیق

نوع پرایمر	توالی ژنی پرایمر (5' → 3')	طول پرایمر	محل اثر	اندازه ژن حاصل	مشخصات کاربرد
Bif164f Bif601r	GGGTGGTAATGCCGGATG TAAGCGATGGACTTCACACC	18 21	-181 164 -581 601	~500	اختصاصی برای شناسایی بیفیدوباکتریوم در سطح جنس
F1 R2 R1	GACTCGGTCTAGTTGA AGGCCCGGAAACGTATTCA GGACTACCAGGGTATCTAAT	18 20 20	8-25 -1431 1450 -797 816	~1500	عمومی برای همه باکتری‌ها

مانند: منابع 4 و 5

بیفیدوباکتریوم بودن جنس آنها، با استفاده از آزمون تخمیر کربوهیدرات‌ها در سطح گونه شناسایی شدند. بر اساس نتایج حاصل تا این مرحله 40 سویه باکتریایی تحت عنوان جنس بیفیدوباکتریوم‌ها شناسایی شدند که می‌توان عملانه را به دو گروه تقسیم کرد:

(الف) گروهی که از نظر آزمون تخمیر مشابه یکی از گونه‌های بیفیدوباکتریوم ظاهر شدند (نتایج نشان داده نشده است). در این گروه تعداد 29 باکتری شناسایی شدند که 18 گونه از آنها به عنوان بیفیدوباکتریوم لانگوم، 10 گونه بیفیدوباکتریوم بیفیدوم و یک گونه بیفیدوباکتریوم کتنولاتوم شناسایی شدند. از بین سویه‌هایی که به عنوان بیفیدوباکتریوم لانگوم شناسایی شدند 9 سویه تنها در تخمیر قند ریبوز با آن اختلاف دارند.

(ب) گروهی که از نظر آزمایشات تخمیری مشابه هیچ یک از بیفیدوباکتریوم‌های شناخته شده نبودند. در این گروه 5 سویه از باکتری‌ها شناسایی شدند که نتیجه تخمیر آنها در جدول 2 مشاهده می‌شود.

ژنی با آدرس <http://www.ncbi.net> نوع استرین‌های مورد آزمایش تعیین گردید.

خالص سازی قطعه ژنی حاصل از PCR
برای خالص‌سازی فرآورده حاصل از PCR از پرایمرها و dNTP (داسکسی نوکلئوزاید تری فسفات) اضافی از کیت Qia gene (شرکت Qia gene، انتاریو، کانادا) و روش ارائه شده در کیت استفاده شد.

نتایج

بررسی فنوتیپی بیفیدوباکتریوم‌های جدا شده پس از جداسازی و خالص‌سازی کلندی‌های مشکوک به بیفیدوباکتریوم بر اساس خصوصیات مورفولوژی، همه باکتری‌هایی که در اولین دسته از آزمایشات بیوشیمیایی (در سطح جنس) مشابه بیفیدوباکتریوم ظاهر شدند (همه آزمایشات سطح جنس منفی بودند) از نظر وجود آنزیم 6-فسفات-فسفوکتولاز آزمون شدند. پس از تأیید

باکتری‌های آزمایش شده دارای الگوی تخمیر مشابهی با بیفیدو-باکتریوم‌های شناخته شده بودند که 27 سویه از آنها در شکل 1 مشاهده می‌شود (اطلاعات مربوط به دو سویه در شکل نامده است).

در این پژوهش علاوه بر تأیید ایزوله‌های باکتریایی که قبلاً با استفاده از آزمایشات سطح جنس بیفیدو باکتریوم بودن آنها محرز شده بود، 8 ایزوله از سویه‌هایی که تنها در یک یا دو آزمایش از آزمایشات سطح جنس در مراحل اولیه شناسایی به روش فتوتپی با بیفیدو باکتریوم‌ها اختلاف داشتند انتخاب و پس از انجام PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی سطح جنس Bif601r و Bif164f، مورد بررسی قرار گرفتند. این بررسی نشان داد که همه این ایزوله‌ها نیز از جنس بیفیدو باکتریوم می‌باشند (شکل 1a) خطهای 13 تا 15 و شکل b 1 خطهای 1 تا 5.

PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی در سطح جنس برای تأیید و تکمیل نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی، از PCR و روش‌های شناسایی مولکولی استفاده شد. برای بررسی باکتری‌های گروه اول، که در بخش قبلی به آنها اشاره شد، از PCR و پرایمرهای اختصاصی قابلی به آنها اشاره شد، از PCR و پرایمرهای اختصاصی و Bif 164f و Bif 601r استفاده شد. نتایج حاصل از تکثیر ژن اختصاصی فضای بین دو پرایم پس از اجرای PCR، بردن روی ژل آگاراز و مشاهده در معرض نور UV در شکل 1 نشان داده شده است. همان‌طور که در این شکل مشاهده می‌شود همه سویه‌های آزمایش شده دارای باند اختصاصی مشابهی با بیفیلو باکتریوم لانگوم (ATCC 308) هستند که به عنوان کنترل مثبت در خط‌های شماره 17 شکل 1a و 1b و خط شماره 7 شکل 1c دیده می‌شوند. همان‌طور که در بالا آمد 29 سویه از

جدول 2: نتایج تخمیر قندهای مهم مربوط به بیفیدو باکتریوم های جداشده

علائم: $+ =$ مثبت؛ $- =$ منفی؛ $V =$ متفاوت؛ $W =$ ضعیف. نتایج مربوط به تکرار ۲ بار آزمایش است.

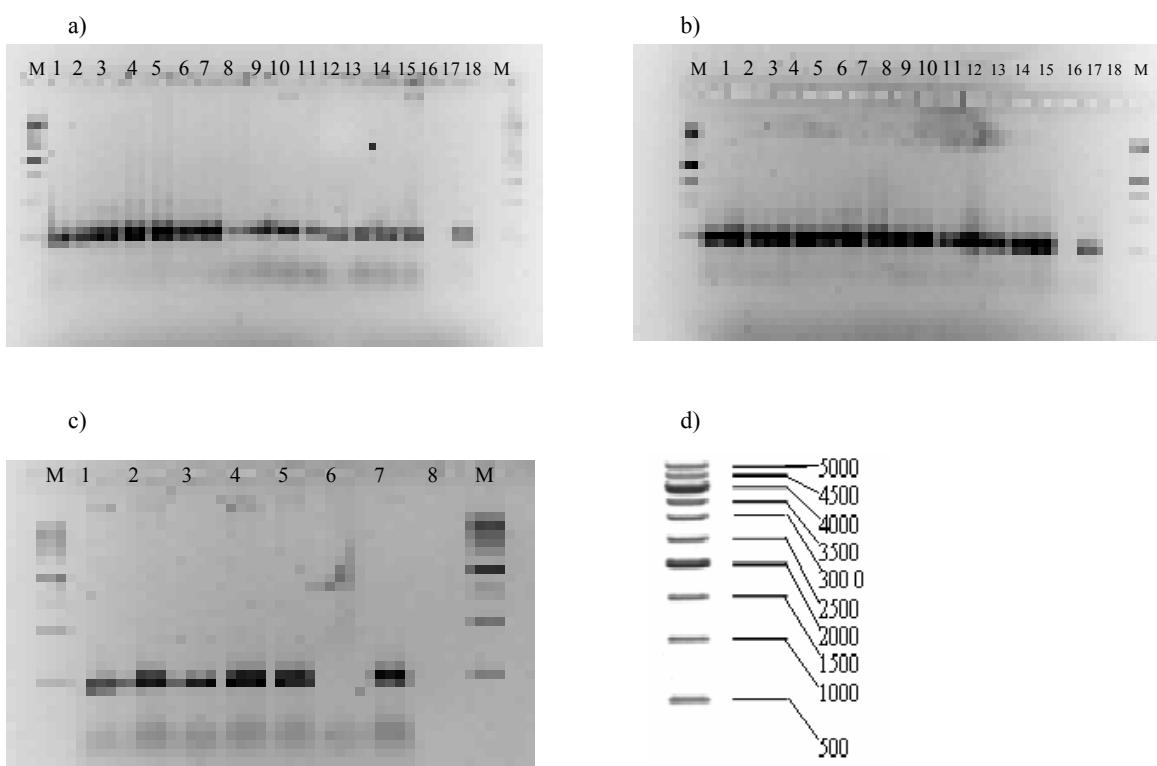
جدول 3: درصد همولوژی نوکلئوتیدهای 16S rDNA سویه‌های بیفیلوباکتریوم جدا شده در این تحقیق با 16S rDNA دیگر

کد باکتری/باکتری های مورد آزمایش	شماره های قابل دسترسی در بانک ژن	گونه های بیفیدو باکتریوم	درصد همولوژی (مقدار همپوشانی باقی مانده ها)* **
M2011 F1712 M0521 F0631 M0311 F4311 M1512 M2521 M0813 M1513	AG151399.1 AE014756.1	B. longum strain KB B.Longum NCC2705	99

M1514	AJ270492.1 AE014756.1	Butyrate-producing bacterium B.Longum NCC2705	99
M1511	AJ311605.1 AY267190.1	<i>B. breve</i> <i>B. breve</i> strain KB76	88
F0914 F0913 ,F0512	U25952.1 U25952.1	<i>B. bifidum</i> KCTC <i>B. bifidum</i> KCTC	99
F0311 ,F0313	AE014756.1 AE014786.1	B.Longum NCC2705	99
F0621	AF432082.1	<i>B. catenulatum</i>	99

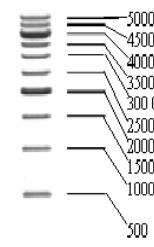
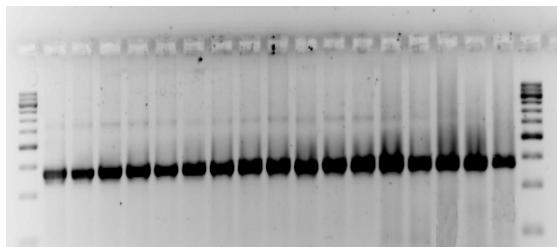
<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/>

**درصد های بدون در نظر گرفتن اشتباهات دستگاه سیکونسر در کروماتوگرام محاسبه شده است. در اکثر موارد با خارج کردن خطای سیکونسر میزان همologی تا ۱۰۰٪ مصدق است.

شکل 1: فرآورده های حاصل از PCR با استفاده از پرایمر اختصاصی سطح جنس *Bif601r* و *Bif164f* a) خطوط 1 تا 18: *F0511 F0641 F0911 M0311*، *M0812 F2511 M0311*، *F1711 F1713 F0411*، *M1513 M1512M1511* *F0411 F0211* کنترل منفی لاکتوپاسیلوس جنسونی 332 ATCC 1730 کنترل مثبت بیفیدو باکتریوم آدولستتیس 332 ATCC 1730، شاهد حاوی همه اجزاء مخلوط واکنش در PCR بجز DNA. b) خطوط 1 تا 18: *M0811 F0311M2611*، *F0912 M0312 F0312*، *F0321 UU11 F4321 M1514* *F0611 F0412 F4312 F1011 F1713* *F0321* کنترل منفی لاکتوپاسیلوس جنسونی 332 ATCC 1730 کنترل مثبت بیفیدو باکتریوم آadolsttis 332 ATCC 1730، شاهد حاوی همه اجزاء مخلوط واکنش در PCR بجز DNA. c) خطوط 1 تا 8: *M1515 F1714 F0411 F0632 F0314 M0511*، *F0314 M0511* کنترل منفی لاکتوپاسیلوس جنسونی 332 ATCC 1730 کنترل مثبت بیفیدو باکتریوم آadolsttis 332 ATCC 1730، شاهد حاوی همه اجزاء مخلوط واکنش PCR بجز DNA؛ *M* در دو طرف هر یک از اشکال مارکر 500bp (d) اندازه باندهای مربوط به نشانگر جهت مقایسه در اشکال 1a ، 1b و 1C

نوکلئوتیدهای ژن 16S rRNA (با پرایمر عمومی F1 یا R1) در آنها بررسی شد. علاوه بر این تعدادی از سویه‌های شناخته شده از گروه اول که با آزمایشات فنوتیپی در سطح گونه شناسایی شده بودند، نیز با این روش بررسی شدند. نتایج حاصل از این بخش از آزمایشات در شکل ۱ و جدول ۳ ملاحظه می‌شود.

شکل ۲: فرآورده حاصل از PCR با استفاده از پرایمرهای عمومی به اندازه تقریبی ۱۵۰۰bp : به ترتیب خطهای ۱ تا ۱۷ عبارتند از: F0914 F0913 F0313 F0631 M0813 F0621 ، F0311 ، F0512 ، F1712 ، F4311 M1511 M2011 M0521 (اندازه باندهای مربوط به نشانگر جهت مقایسه در این شکل ظاهر نشده است) (b) (اندازه باندهای مربوط به نشانگر جهت مقایسه در اشکال ۲a)

بحث
بررسی نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی و روش‌های ژنتیکی نشان می‌دهد که تنها استفاده از یک روش شناسایی نمی‌تواند موجب شناسایی دقیق ایزوله‌های باکتریایی حاصل از یک منبع طبیعی باشد و معمولاً باید نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی با روش‌های ژنتیکی مقایسه و نتیجه نهایی استنتاج گردد. Langendijk و همکارانش (1995) نیز در یافته‌های خود در این مورد تأکید کردند (15).

طبق نتایج حاصل از به کارگیری PCR با پرایمرهای اختصاصی، همه باکتری‌هایی که با روش‌های فنوتیپی به عنوان بیفیدو-باکتریوم در سطح جنس شناسایی شده بودند با استفاده از این روش هم تأیید شدند. این موضوع نشان می‌دهد که معیارهای آزمون شده در سطح جنس مناسب بوده و می‌توان گفت باکتری‌های شناسایی شده با آزمایشات سطح جنس تحت عنوان بیفیدو-باکتریوم قابل

PCR با استفاده از پرایمرهای عمومی و تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن 16S rRNA برای تأیید و همچنین تعیین نوع گونه برخی از باکتری‌های جدا شده که الگوی تخمیر کربوهیدرات‌های آنها با هیچ یک از بیفیدو-باکتریوم‌هایی که تاکنون شناخته شده است (از گروه دوم) یکسان نبود، توالی

تعداد باکتری‌های بررسی شده با این روش ۱۸ سویه است که پس از تعیین توالی نوکلئوتیدها در این گونه‌ها و مقایسه آنها با داده‌های موجود در بانک ژن به آدرس (Hemology, <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/>) آنها با همدیگر بررسی شد. از ۱۸ باکتری بررسی شده ۱۳ عدد به عنوان بیفیدو-باکتریوم لانگوم، ۳ عدد به عنوان بیفیدو-باکتریوم بیفیدوم، یک ایزوله بیفیدو-باکتریوم کتنولاکتون و یکی دیگر بیفیدو-باکتریوم بروی شناسایی شدند. میزان همولوژی توالی نوکلئوتیدهای ژن 16S rRNA در ۱۳ سویه آزمایش شده در این تحقیق با توالی نوکلئوتیدهای ۱۶SrDNA موجود در داده‌های بانک ژن مربوط به بیفیدو-باکتریوم لانگوم ۹۹٪ است. توالی نوکلئوتیدهای سه سویه از باکتری‌های آزمایش شده نیز با توالی نوکلئوتیدهای بیفیدو-باکتریوم بیفیدوم به میزان ۹۹٪ همولوژی دارند. در دو مورد دیگر نیز همولوژی بالایی با بیفیدو-باکتریوم کتنولاکتون (۹۹٪) و بیفیدو-باکتریوم بروی (۸۸٪) مشاهده شد (جدول ۳).

همان‌طور که ذکر شد علاوه بر بررسی توالی نوکلئوتیدهای 16S rRNA سویه‌های گروه دوم، تعدادی از سویه‌های شناخته شده در سطح گونه نیز بررسی شدند. نتایج ضمن تأیید نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی بر این واقعیت صحه می‌گذارند که ما در این تحقیق به سویه‌هایی از بیفیدوباکتریوم لانگوم دست یافته‌ایم که قادر نیستند ریبوز را تخمیر نمایند در حالی که در گزارش‌های اسکاردوی و میتسوکا این گونه ریبوز مثبت گزارش شده است (23،17). سویه‌های تأیید شده ریبوز منفی عبارتند از: M0521، M2011، M1512، M1513، M2521. بنابراین، این سویه‌ها در حال حاضر تا انجام پژوهش‌های بیشتر به ترتیب تحت عنوانین زیر نام‌گذاری می‌شوند:

Bifidobacterium longum M0521

Bifidobacterium longum M2011

Bifidobacterium longum M1512

Bifidobacterium longum M1513

Bifidobacterium longum M2521

برخی از سویه‌های ریبوز مثبت تأیید شده با استفاده از پرایمرهای اختصاصی 164f و Bif 601r و بررسی شده با استفاده از روش تعیین توالی نوکلئوتیدها ی ژن 16rRNA در شکل 1 و 2 دیده می‌شوند که آنها نیز به همین روش نام‌گذاری می‌گردند:

Bifidobacterium longum M0311

Bifidobacterium longum M1514

با توجه به یافته‌های حاصل از این پژوهش و کارهای مشابه (28،16،23،17) می‌توان نتیجه گرفت که PCR با استفاده از پرایمرهای اختصاصی همراه با آزمون‌های فنوتیپی می‌توانند شناساگرهای مهمی برای شناسایی نژادهای بیفیدوباکتریوم در نمونه‌های مدفع و نیز کتلری کیفی در کشت‌های با نژادهای پروبایوتیک باشند.

بررسی گسترده‌تر بیفیدوباکتریوم در فلور میکروبی روده در کشور، تعیین نقش‌های فیزیولوژیک، مکانیسم‌های اثر و ارتقاء سلامت در بدن با خوراندن پروبایوتیک‌ها به انسان به خصوص با مطالعه روی افرادی که در معرض خطر سرطان روده قرار دارند، انجام

قبول و مورد پذیرش است. اما از آنجایی که نتایج حاصل از 8 ایزوله تأیید نشده با روش‌های فنوتیپی متفاوت از آنچه بود که از اعمال روش‌های ژنتیکی حاصل شد و تکرار آزمون‌های فنوتیپی نشان داد نتایج برخی آزمایشات اولیه به قدر کافی دقیق و صحیح نبوده است، قابل اعتماد بودن بیشتر نتایج حاصل از روش‌های ژنتیکی نسبت به روش‌های کلاسیک ثابت می‌شود. شناسایی باکتری‌ها با استفاده از روش بررسی توالی نوکلئوتیدهای 16SrRNA نیز تفاوت‌هایی در سطح گونه، با نتایج حاصل از روش‌های فنوتیپی را نشان داد. بنابراین بر اساس نتایج حاصل می‌توان با قاطعیت گفت که تنها استفاده از روش‌های کلاسیک برای شناسایی بیفیدوباکتریوم‌ها به خصوص در سطح گونه کافی نبوده و نتایج حاصل از آنها به طور کامل قابل اعتماد نیست. لذا پیشنهاد می‌شود با توجه به پیشرفت روش‌ها و ابزار تحقیق در کشور ما نیز برای شناسایی باکتری‌ها تنها به روش‌های کلاسیک اکتفا نشود بلکه امکانات بررسی‌های مولکولی و ژنتیکی نیز فراهم گردد.

مقایسه نتایج توالی نوکلئوتیدهای 16SrRNA و نتایج حاصل از بررسی خواص تخمیری سویه‌های 1712، F4311، M0311، F0631، M0813 است. زیرا علی‌رغم قرارگیری این سویه‌ها در زیر گونه بیفیدوباکتریوم لانگوم اختلافات قابل توجهی در تخمیر کربوهیدرات‌های آنها با این گونه مشاهده می‌شود. این سویه‌ها در الگوی تخمیر خود به ترتیب دارای چهار، دو، پنج، سه و شش اختلاف با بیفیدوباکتریوم لانگوم می‌باشند. بنابراین با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه می‌توان گفت این ایزوله‌ها سویه‌های سویه‌های جدیدی از بیفیدوباکتریوم لانگوم بوده و در حال حاضر تا انجام تحقیقات بیشتر این باکتری‌ها به ترتیب تحت عنوانین زیر نام‌گذاری می‌شوند:

Bifidobacterium longum F1712

Bifidobacterium longum F4311

Bifidobacterium longum M0311

Bifidobacterium longum F0631

Bifidobacterium longum M0813

تقدیر و تشکر

از همکاری‌های جناب آقای مهندس علی‌گل موحد، انتستیتوی ملی علوم و تحقیقات کانادا (INRS-Institut, Armand-Frappier, Pointe-Claire, Canada) آزمایشگاه تشخیص طبی پاسارگاد مشهد، پژوهشکده بوعالی مشهد و سرکار خانم سهیلا مشکوری سپاسگزاری می‌نماید.

مطالعاتی برای به کارگیری بیفیدوباکتریوم‌ها در فرآورده‌های لبنی در ایران، ایجاد تغییرات ژنتیکی در بیفیدوباکتریوم‌ها برای افزایش رشد و ماندگاری در شیر، فراهم آوردن بستری برای کار همه جانبی در خصوص بیفیدوباکتریوم‌ها با تشکیل تیمی قوی از متخصصین بیولوژی، میکروبیولوژی، تغذیه و تکنولوژیست‌ها در بخش صنایع غذایی در کشور از جمله پیشنهاداتی است که برای کارهای آینده ارائه می‌شود.

Summary**Identification of *Bifidobacterium* Strains Isolated from Fecal Samples of Some Iranian Subjects Using 16SrRNA Gene Sequence Analysis and PCR-based Gene Specific Primers**

Khomeiri M., MSc.¹, Mortazavi S.A., PhD², Ghodousi H.B., PhD³, Khamessan A., PhD⁴, Ahmad D., PhD⁵, and Shahidi F., PhD.³
 1. PhD. Student of Food Science and Technology, 2. Professor, 3. Associate Professor, Food Science and Technology Department, Agriculturl School, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran. 4. Member of Animal Science Research Institute, Karaj, Iran 5. Faculty Member of INRS, Canada

For the first time in Iran 40 strains of *Bifidobacterium* were isolated from feces of Iranian subjects. By using phenotypic tests, 18 isolates were identified as *Bifidobacterium longum*, 10 as *Bifidobacterium bifidum* and one as *Bifidobacterium catenolatum*. In order to validate these results and also to identify other isolates that had not been identified by phenotypic tests, two methods of PCR with genus-specific primers of *Bif164f* and *Bif601r* and 16SrRNA gene sequence analysis were applied. Results of PCR confirmed the obtained phenotypic identifications. Moreover by this method the 8 remaining strains were identified as *Bifidobacterium* species. Using sequencing 16SrRNA gene, 5 *B. longum* strains were identified that had different fermentation pattern from *B. longum*. Some new ribose negative *Bifidobacterium longum* strains were also identified. The obtained results present new strains of *Bifidobacterium longum*.

Key Words: *Bifidobacterium*, 16S rRNA, PCR, Iranian strains, *Bif164f*, *Bif601r*, Identification

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2005; 12(1): 21-31

منابع

1. خمیری، مرتضی؛ قادوسی، حمید؛ مرتضوی، سیدعلی؛ خامسان، علی؛ احمد، درخشان و شهیدی، فخری. جداسازی، شناسایی و بررسی چگونگی توزیع نژادهای بیفیدوباکتریوم در برخی از افراد ایرانی. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان (زیر چاپ).
- 2. Arunachalam KD. Role of bifidobacteria in nutrition, medicine and technology. *Nutrition Research* 1999; 19(10): 1559-1597.
 - 3. Ausubel F.M, Brent R, Kingston R.E, Moore D.D, Seidman J.G, Smith J.A and Struhl K (eds). Current Protocols in Molecular Biology. Vol 1., John Wiley & Sons, 1998;.
 - 4. Beerens H. An elective and selective isolation medium for *Bifidobacterium* spp. *Letters in Applied Microbiology* 1990; 11: 155-157.
 - 5. Bernhard AE and Field KG. Identification of nonpoint sources of fecal pollution in coastal waters by using host-specific 16S ribosomal DNA genetic markers from fecal anaerobes. *Appl Environ Microbiol* 2000; 66(4): 1587-1594.
 - 6. Briedis DJ, Khamessan A, McLaughlin RW, Vali H, Panaritou M, and Chan EC. Isolation of *Campylobacter fetus* subsp. *fetus* from a Patient with Cellulitis. *J Clin Microbiol* 2002; 40(12): 4792-4796.
 - 7. Fooks LJ, Fuller R and Gibson GR. Prebiotics, probiotics, and human gut microbiology. *Int Dairy Journal* 1999; 9(11): 53-61.
 - 8. Fukushima Y, Kawata Y, Hara H, Terada A and Mitsuoka T. Effect of a probiotic formula on

- intestinal immunoglobulin A production in healthy children. *Int J Food Microbiol* 1998; 42(1-2): 39-44.
9. Fuller R. Probiotics in man and animals. *J Appl Bacteriol* 1989; 66(5): 365-378.
 10. Gibson GR and Wang X. Inhibitory effects of bifidobacteria on the growth of other colonic bacteria. *J Appl Bacteriol* 1994; 77(4): 412-420.
 11. Gomes A.M.P and Malcata F.X. Bifidobacterium spp. and Lactobacillus acidophilus: biological, biochemical, technological and therapeutical properties relevant for use as probiotics. *Trends in Food Science & Technology* 1999; 10: 139-157.
 12. Holzapfel WH, Haberer P, Snel J, Schillinger U and Huis in't Veld JH. Overview of gut flora and probiotics. *Int J Food Microbiol* 1998; 41(2): 85-101.
 13. Kaufmann P, Pfefferkorn A, Teuber M and Meile L. Identification and quantification of Bifidobacterium species isolated from food with genus-specific 16S rRNA-targeted probes by colony hybridization and PCR. *Appl. Environ Microbiol* 1997; 63(4): 1268-1273.
 14. Klein G, Pack A, Bonaparte C and Reuter G. Taxonomy and physiology of probiotic lactic acid bacteria. *Int J Food Microbiol* 1998; 41(2): 103-125.
 15. Langendijk PS, Schut F, Jansen GJ, et al. Quantitative fluorescence in situ hybridization of Bifidobacterium spp. with genus-specific 16S rRNA targeted probes and its application in fecal samples. *Appl Environ Microbiol* 1995; 61(8): 3069-3075.
 16. Matsuki T, Watanabe K, Tanaka R and Oyaizu H. Rapid identification of human intestinal bifidobacteria by 16S rRNA-targeted species and group-specific primers. *FEMS Microbiol Lett* 1998; 167(2): 113-121.
 17. Matsuki T, Watanabe K, Fujimoto J, et al. Development of 16S rRNA-Gene-targeted Group-Specific Primers for the Detection and Identification of Predominant Bacteria in Human Feces. *Appl Environ Microbiol* 2002; 68(11): 5445-5451.
 18. Mitsuoka T. Taxonomy and ecology of bifidobacteria. *Bifidobacteria Microflora* 1984; 3(1): 11-28.
 19. Pereira DI and Gibson GR. Cholesterol assimilation by lactic acid bacteria and bifidobacteria isolated from the human gut. *Appl Environ Microbiol* 2002; 68(9): 4689-4693.
 20. Rafter J. Probiotics and colon cancer. *Best Pract Res Clin Gastroenterol* 2003; 17(5): 849-859.
 21. Roy D, Sirois S and Vincent D. Molecular discrimination of lactobacilli used as starter and probiotic cultures by amplified ribosomal DNA restriction analysis. *Curr Microbiol* 2001; 42(4): 282-289.
 22. Roy D and Ward P. Evaluation of rapid methods for differentiation of Bifidobacterium species. *Journal of Applied Bacteriology* 1990; 69: 739-749.
 23. Satokari RM, Vaughan EE, Akkermans AD, Saarela M and deVos WM. Bifidobacterial diversity in human feces detected by genus-specific PCR and denaturing gradient gel electrophoresis. *Appl Environ Microbiol* 2001; 67(2): 504-513.
 24. Scardovi V. Genus Bifidobacterium Orla-Jensen, 1924. In: Krieg NR and Holt JG(Eds.), Bergey's Manual of Systematic Bacteriology. Vol 1, 1984; PP 1418-1434.
 25. Solga SF. Probiotics can treat hepatic encephalopathy. *Med Hypotheses* 2003; 61(2): 307-313.

26. Tamime AY, Marshall VM and Robinson RK. Microbiological and technological aspects of milks fermented by bifidobacteria rev. 1995; *J Dairy Res* 1995; 62(1): 151-187.
27. Tilsala-Timisiarvi A and Alatossava T. Development of oligonucleotide primers from the 16S-23S rRNA intergenic sequences for identifying different dairy and probiotic lactic acid bacteria by PCR. *Int J Food Microbiol* 1997; 35(1): 49-56.
28. Venema K and Maathuis AJ. A PCR-based method for identification of bifidobacteria from the human alimentary tract at the species level. *FEMS Microbiol Lett* 2003; 224(1): 143-149.
29. Zavaglia A.G, deUrraza P and DeAntoni G. Characterization of *Bifidobacterium* Strains Using Box Primers. *Anaerobe* 2000; 6: 169-177.